Czołg T-34 (wersja z roku 1940)

Kolekcja:	Czołgi i inne wozy bojowe (modele 1/35)
Muzeum:	MMM - Muzeum Militariów Misiaczka
Właściciel:	TeddyBear

Stan eksponatu:	Bardzo dobry
Opis:	Radziecki czołg średni, opracowany w latach 1937 - 1940 w Biurze Konstrukcyjnym Charkowskiej Fabryki Parowozów (Fabryka nr 183), jako następca "czołgów szybkich" z serii BT. Zachowano ich układ jezdny (zawieszenie systemu Christie z charakterystycznymi dużymi kołami nośnymi) i przyjęto napęd silnikiem dieslowskim, natomiast zrezygnowano z możliwości jazdy na samych kołach (bez gąsienic), w zamian skupiając się na zwiększeniu mobilności w terenie, lepszej osłonie pancernej i silniejszym uzbrojeniu. Pracami kierował początkowo Adolf A. Dik i to on był autorem projektu koncepcyjnego nowego czołgu. Po aresztowaniu Dika przez NKWD (pod "standardowymi" zarzutami szkodnictwa i wrogiej działalności) kierownictwo projektu przejął "przywieziony w teczce" nowy szef Biura Konstrukcyjnego - Michaił I. Koszkin i to on uchodził przez lata za konstruktora nowej rodziny czołgów: A-20, A-32 i finalnie A-34 (T-34). Rzeczywistym konstruktorem był natomiast jego nominalny zastępca - Aleksandr A. Morozow, a główne zasługi Koszkina (partyjnego aparatczyka, ale zarazem niezłego inżyniera i organizatora, umiejącego współpracować z ludźmi) polegały na ochronie zespołu przed kolejnymi represjami ze strony szalejącej bezpieki. Czołg T-34 przyjęto do uzbrojenia Armii Czewonej w 1939. Produkowany masowo od 1940, przez kolejne lata, w kolejnych wersjach był podstawowym wozem radzieckich sił pancernych. Pierwszą wersję T-34 (zwaną później nieoficjanie "Model 1940") z armatą Ł-11 kalibru 76,2 mm produkowano do połowy roku 1941. Od samego początku stosowano dwa typy wież - spawaną lub odlewaną. Czołg wyróżniał się całkiem przyzwoitą jakością wykonania, chociaż pozostawiał wiele do życzenia pod względem organizacji i ergonomii pracy załogi. Faktem jest, że sami Rosjanie nie oceniali najlepiej nowej konstrukcji, czego dowodem były pilne prace nad jego następcą - najpierw T-34M, a następnie T-43. Jednak z powodu realiów wojny ("ilość przed jakością") ostatecznie T-34 utrzymał się w produkcji, stając się w końcu dojrzałą i bardzo udana konstrukcją. W 1941 wprowadzono do produkcji nową wersję czołgu, z armatą F-32 o tym samym kalibrze co Ł-11, ale dużo lepszych osiągach (tę nową wersję później określono jako "Model 1941"). W kolekcji: Czołg T-34 (produkcja ChPZ z roku 1940, wieża spawana) w trójkolorowym kamuflażu, składającym się z plam w kolorze jasnobrązowym i brunatnym, naniesionych na podstawowy jasnozielony kolor ochronny (stosowany w latach 1939-41) i bez żadnych dodatkowych oznaczeń. Około trzydziestu takich wozów z 12 Pułku Czołgów pułkownika K. Je. Andriejewa (1 Moskiewska Zmotoryzowana Dywizja Strzelców) wzięło udział 3 lipca 1941 w bitwie pod Borysowem - było to pierwsze użycie T-34 w walce, jakie odnotowali w swoich raportach Niemcy. Model w skali 1/35, zestaw Dragon.